

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności listy awansowanych urzędników, która ukazała się w informacjach administracyjnych nr 32-2019/14.11.2019 z dnia 14 listopada 2019 r. w zakresie, w jakim nie zawiera ona nazwiska skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty na zarzucie niezgodności z prawem ogólnych przepisów wykonawczych (zwanym dalej „OPW”) do art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”). Skarżący kwestionuje wykładnię Komisji, która uważa, że art. 40 ust. 3 regulaminu pracowniczego oznacza, iż urzędnik przebywający na urlopie z przyczyn osobistych w dniu przyjęcia przez organ powołujący decyzji o awansach nie kwalifikuje się do otrzymania awansu w zakończonym w ten sposób postępowaniu. Skarżący przedstawia natomiast wykładnię celowościową i systemową art. 40 ust. 3 regulaminu pracowniczego i uważa, że Komisja poprzez swoją wykładnię narusza prawo do awansu w rozumieniu art. 45 regulaminu pracowniczego. Jego zdaniem Komisja narusza także zasady pewności prawa i spójności przepisów wynikających z regulaminu, do których należą OPW, zasadę równego traktowania w toku kariery zawodowej na podstawie art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego. Kwestionuje wreszcie brak logiki i proporcjonalności w zakresie skutków stosowania OPW.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2020 r. – Garment Manufacturers Association in Cambodia/Komisja

(Sprawa T-454/20)

(2020/C 287/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Garment Manufacturers Association in Cambodia (Phnom Penh, Kambodża) (przedstawiciele: adwokaci C. Ziegler i S. Monti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/550 z dnia 12 lutego 2020 r. zmieniającego załączniki II i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 w odniesieniu do czasowego wycofania rozwiązań, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 978/2012, w przypadku niektórych produktów pochodzących z Królestwa Kambodży, w części dotyczącej czasowego wycofania preferencji taryfowych GSP w odniesieniu do wszystkich kodów celnych, które mają wpływ na członków GMAC, tj. kodów HS wymienionych w tabeli w art. 1 pkt 1) oraz wszystkich kodów celnych HS wymienionych w tabeli w art. 1 pkt 2), z wyjątkiem kodu HS 1212 93;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę proporcjonalności i wymóg spójności między strategiami politycznymi i działaniami Unii. Zdaniem strony skarżącej Komisja nie dokonała prawidłowej oceny proporcjonalności częściowego czasowego wycofania preferencji celnych w odniesieniu do sektorów odzieży, obuwniczych i artykułów podróżnych w Kambodży.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw procesowych strony skarżącej ze względu na brak przedstawienia przez Komisję wystarczającego uzasadnienia zgodnie z art. 296 akapit 2 TFUE, co jest równoznaczne z naruszeniem prawa do dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2020 r. – LA / Komisja

(Sprawa T-456/20)

(2020/C 287/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: LA (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności:

- decyzji z dnia 20 czerwca 2019 r. o nieumieszczeniu skarżącej na liście kandydatów dopuszczonych do kolejnego etapu po etapie oceny zintegrowanej w konkursie EPSO/AD/371/19;
- decyzji z dnia 24 września 2019 r. oddalającej jej wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji;
- decyzji z dnia 6 kwietnia 2020 r. oddalającej zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

Wnosi również o obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie.
  - Podnosi w tym względzie naruszenie ogłoszenia o konkursie (art. 5 ust. 1 załącznika III do regulaminu pracowniczego), w zakresie w jakim komisja konkursowa nie uwzględniła jej kwalifikacji zawodowych, co stało w oczywistej sprzeczności z przepisami ogłoszenia o konkursie oraz zadaniami, które otrzymali laureaci.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równości.
  - Podnosi w tym względzie, że komisja konkursowa na etapie doboru na podstawie kwalifikacji nie stosowała się do kryteriów oceny określonych w ogłoszeniu o konkursie, przez co nie zapewniła równego traktowania kandydatów.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i powiązanej z nim zasady równości stron postępowania (art. 47 karty praw podstawowych).
  - Skarżąca podnosi w tym względzie brak merytorycznego uzasadnienia zaskarżonych decyzji, który miał wpływ na jej prawo do obrony i równość stron postępowania.
4. Zarzut czwarty, dotyczący zarzutu niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie na podstawie art. 277 TFUE.
  - Podnosi w tym względzie, że wbrew art. 1 lit. e) załącznika III do regulaminu pracowniczego, który zastrzega dla organu powołującego zadanie ustalenia charakteru egzaminów oraz tego, jaką będą miały wagę, w rozpatrywanym postępowaniu to komisja konkursowa określiła współczynniki wagi, choć w rozumieniu wskazanego przepisu była to kompetencja organu powołującego.